

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Esther

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

LIBER ESTHER,

Græc. ΕΣΘΗΡ, Hebr.

מגלת אסתר Item אסתר

CAPUT I. א

Abstergerus R. Perfar. conuiuium infruxit publicum,

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך

מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה:

2 בימים ההם בשבת הממך אחשורוש על כסא

3 מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנת שלוש למלכו

עשה משתה לכל-שריו ועבדיו חיל פרס ומדי

4 הפרתמים ושרי המדינות לפניו: בהראתו את-עשר

כבוד מלכותו ואת-יקר תפארת גדולתו ימים רבים

ה שמונים ומאת יום: ובמלואת הימים האלה עשה

המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול

ועד קצון משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך:

6 קור כרפס ותכלית אחו בחכלי-בזין וארגמן על-

גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת

7 בזהב וזר וסחרת: והשקות בכלי זהב וכלים

8 מכלים שונים ויון מלכות רב כיד המלך: והשתיה כדת

אין אגס כדבן יסר המלך על כל-רב ביתו לעשות

9 כרצון איש ואיש: גם ושתה המלכה

עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך

י אחשורוש: ביום השביעי כטוב לב המלך בזין אמר

למהומן בותא חרבונא בנתא ואבנתא זתר וכרפס

שבעת הסריסים המשרתים את-פני המלך אחשורוש:

11 להביא את-ושתה המלכה לפני המלך בבית מלכות

להראות העמים והשרים את-פניה כדמובת מראה

12 היא: ותמאן המלכה ושתה לבוא בדבר המלך אשר

ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחתו בערה בו:

ויאמר

†albi ferici, 8:15. †carbasi

† porphyritæ †Daris †Socherethi †compotatio turgiet

& cum Regina Vasti conspiciendam se præbere nollet.

Reziratus

יח' רבתי 6.7. ובמלאות ק' 5.7

3 ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים
 4 כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודיון והקרב אליו
 ברשנה שתר אדמתא תרשיש מרס מרמנא ממוכן
 שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים
 ראשנה במלכות: כדת מה לעשות במלכה ושתי
 על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד
 הסריסים: ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים
 לא על המלך לבדו עושה ושתי המלכה כי על כל
 השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך
 אחשורוש: כי יצא דבר המלכה על כל הנשים
 להבזות בעליהן בעיניהן באמר המלך אחשורוש
 אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באר:
 והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו
 את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף:
 8 אמ על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב
 בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבא ושתי לפני
 המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה
 הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל
 מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן
 למגדול ועד קמן: וייטב הדבר בעיני המלך והשרים
 2 ויעש המלך כדבר ממוכן: וישלח ספרים אל כל
 מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם
 כל שונא להיות כל איש שרר בביתו ומדבר בלשון
 אחר הדברים האלה כשם המלך
 המלך אחשורוש ובר את ושתי ואת אשר עשתה ואת
 אשר נגזר עליה: ויאמרו נערי המלך משרתיו וקבשו
 3 למלך נערות בתולת טובות מראה: ויפקד המלך
 פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה
 בתולה

ex Procerum consilio,

cam regno abdicat.

† contemtus.

† Eccl. 8, 11.

22. et nihil libere ad omnes pro-
 vincias regis, et provinciam
 et provinciam (ad singulas pro-
 vincias) Sec. scripturam suam,
 et ad populo et populo (ad sin-
 gular populos) juxta linguam
 egi, ad existendum (vel fact)
 omnis sui dominans in domo
 sua, et loquens Sec. linguam
 populi sui.

CAP. I. II.
 Dum nova
 Regi conux
 quiritur,

v. 16. ק ממוכן

בְּתוֹלָה טוֹבַת מְרָאָה אֶל־שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים
 אֶל־יָד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתְּוֹן מִמְּרָקֵיהֶן׃
 4 וְהִנְעִירָה אִשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשָׂתִי
 ה וְיִיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן׃ אִישׁ
 יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מֵרְדֵּכִי בֶן־יֶאֱדָר בֶּן־שִׁמְעִי
 6 בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי׃ אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָה
 אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה
 7 נְכוּכְדַנְצֵר מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וַיְהִי אִמֵּן אֶת־הַרְפָּסָה הִיא אֶסְתֵּר
 בְּתֻדָּו כִּי אֵין לָהּ אָב וְאִם וְהִנְעִירָה יַפְתָּאֵר וְטוֹבַת
 8 מְרָאָה וּבְמֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחָה מֵרְדֵּכִי לֹל לְבַת׃ וַיְהִי
 בְּהַשְׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבִּץ נַעֲרוֹת רְבוֹת אֶל־
 שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל־יָד הַגָּי וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ
 9 אֶל־יָד הַגָּי שֹׁמֵר הַנָּשִׁים׃ וְתִיטֵב הִנְעִירָה בְּעֵינָיו וְתִשָּׂא
 חֶסֶד לְכַנּוֹ וַיִּבְחַל אֶת־מַמְרוֹקִיהָ וְאֶת־מְנוּתָהּ לְתַת
 לָהּ וְאֶת שֵׁבַע הַנְּעִרוֹת הָרְאִיּוֹת לְתַת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
 וַיִּשְׁנָה וְאֶת־נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים׃ לֹא־הִגִּידָה
 אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מּוֹלַדְתָּהּ כִּי מֵרְדֵּכִי צִוָּה עָלֶיהָ
 11 אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד׃ וּבְכָל־יוֹם וַיּוֹם מֵרְדֵּכִי מִתְּהַלֵּךְ לְפָנָי
 חֹצֵר בֵּית־הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמַה־יַּעֲשֶׂה
 12 בָּהּ׃ וּבְהִצִּיעַ תֵּרַן נַעֲרָה וְנַעֲרָה לְבוֹא־אֶל־הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֹׁרוּשׁ מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כִּדְת הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֹדֶשׁ
 כִּי כֵן יִמְלֹאוּ יְמֵי מְרָקֵיהֶן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּשִׁמּוֹן הַמֶּר
 13 וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבְתַמְרוֹקֵי הַנָּשִׁים׃ וּבְיָדָהּ
 הַנְּעִירָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תֵּאֱמַר יִנְתֵּן לָהּ
 14 לְבוֹא עִמָּה מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ בְּעַרְבֵי הַיּוֹם
 בָּאָה וּבְבִקְרָה הִיא שָׁכְחָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנֵי אֶל־יָד
 שִׁעֲשִׂנוּ סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילֹגֶשִׁים לֹא־תִכּוֹא עוֹד
 אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חֲפִיז בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם׃
 וּבְהִצִּיעַ

Ether forma omnes vincens puellas legitur,

2 fordo, v. 15.

+ fricationem carum.

י.הר' בחק' 14. v. ב' בסגול 5. 2.

ה אשר הוא יהודי : וירא המן כי אין מרדכי כרע
 6 ומשתחוה לו וימלא המן חמה : ויבו בעיניו לשלח יד
 במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש
 המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות
 7 אחשוורוש עם מרדכי : בחדש הראשון הוא חדש
 ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור
 הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומהחדש לחדש שנים
 8 עשר הוא חדש אדר : ויאמר המן למלך
 אחשוורוש ישנו עם אחד מפזר ומפזר בין העמים
 בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת
 דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להגיהם :
 9 אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים
 כפר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא
 אל גנני המלך : ויסר המלך את טבעתו מעל ידו
 11 ויתנה להמן בן המדתא האנגי צרר היהודים : ויאמר
 המלך להמן חכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב
 12 בעיניך : ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון
 בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן
 אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה
 ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם
 ועם כלשונו בשם המלך אחשוורוש נכתב ונתתם
 13 בטבעת המלך : ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל
 מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל
 היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
 עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם
 14 לבז : פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה
 טו גלוי לכל העמים להיות עתידים ליום הזה : הרצים
 יצאו רחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה
 והמלך

Haman iratus consilium inivit de tollenda tota gente Iudaica,

& a Rege, quem circumuenit, mandatum imperat ferale, quod per vniuersum regnum promulgatur.

I 4 f. suāa, 4, 8.

קמץ בזק. v. 12.

והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה :

ומרדכי ידע את-כל אשר געשה ויקרע א

מרדכי את-בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר

2 ויזעק וזעק גדולה ומרה: ויבוא עד לפני שער המלך

3 כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ובכל

מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מביע

אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע

4 לרבים: ותבואנה גערות אסתר וכריסיה ויגידו לה

ותתחלת המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש

את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ותקרא ח

אסתר להתך מפריס המלך אשר העמיד לפניה

6 ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ויצא

התך אל מרדכי אל דחוב העיר אשר לפני שער

7 המלך: ויגדלו מרדכי את כל אשר קרהו ואת

פרשת הפספ אשר אמר המן לשקול על גנו המלך

8 ביהודים לאבדם: ואת פתשגן כתב הדרת אשר

נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר

ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן

9 לו ולבקש מלפניו על עפה: ויבא התך ויגד לאסתר

את דברי מרדכי: ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל

11 מרדכי: כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים

אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל

החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית

לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחי

ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום:

12 ויגידו למרדכי את דברי אסתר: ויאמר מרדכי

13 להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית

המלך מכל היהודים: כי אם תחרישי

יי יי יי יי יי יי יי Kkkkkkk3 בעת

קמין בוק v.12. יתיר v.7. יתירי v.4

CAP. 7. IV. Mardochai consiliis cruentis diuulgarisinter ludæos, iustu urbem aulam. que implet;

quod cum ad Estherz suris peruenisset, aperit rem omnem, & it intercederet pro populo, rogat:

† defini- tio, 10, 2. † 3, 14.

בָּעֵת הַזֹּאת רוּחַ וְהַצְלָחָה יָעֲמֹד לַיהוּדִים מִמְּקוֹם אֲחֵר
 וְאֵת וּבֵית אֲבִיךָ תֵּאבְדוּ וְזִמִּי יוֹדֵעַ אִם לָעֵת כִּזְאֵת
 טו הַנֶּעֱתָה לְמַלְכוּת : וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר לְהַשִּׁיב אֶל מֶרְדֵּכָי :
 16 לָךְ כְּגוֹס אֶת־כָּל הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן וְצוּמוֹ
 עָלַי וְאֶל־תֹּאכְלוּ וְאֶל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לֵילָה וַיּוֹם
 גַּם־אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבּוּא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
 17 לֹא־כִדַּת וּכְאֲשֶׁר אָבְדַתִּי אֲבֹדְתִי : וַיַּעֲבֹר מֶרְדֵּכָי
 א וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר : וַיְהִי בַיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית
 הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
 2 מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת : וַיְהִי כִּרְאוֹת
 הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר נִשְׂאָרָה הֵן
 בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר
 3 בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִיט : וַיֹּאמֶר לָהּ
 הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה זְמַח־בְּקִשְׁתֶּךָ עַד־חַצֵּי
 4 הַמַּלְכוּת וַיִּנְתֵּן לָהּ : וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
 יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ :
 ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מָה־רוּ אֶת־הַמֶּן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר
 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר :
 6 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה־הַיַּיִן מַה־שָּׁאֲלָתְךָ וַיִּנְתֵּן
 7 לָהּ וּמַה־בְּקִשְׁתֶּךָ עַד־חַצֵּי הַמַּלְכוּת וַתַּעַשׂ : וַתַּעַן אֶסְתֵּר
 8 וַתֹּאמֶר שְׁאֲלֹתִי וּבְקִשְׁתִּי : אִם־מְצָאֵתִי הֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
 וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לִתֵּת אֶת־שְׁאֲלֹתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־
 בְּקִשְׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה
 9 לָהֶם וּמָחָר אַעֲשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ : וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם
 הַהוּא שֵׁמֶחַ וְטוֹב לֵב וּכְרָאוֹת הַמֶּן אֶת־מֶרְדֵּכָי בְּשַׁעַר
 הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הַמֶּן עַל־מֶרְדֵּכָי
 10 חֲמָה : וַיִּתְאַפַּק הַמֶּן וַיָּבוֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֹא אֶת־
 אֶהֱבִי

Gen. 32:17. libera- tio

7 & rum Eccl. 8: 10.

qua praxio iciumio & precibus

CAP. IV. V. Regem adit, cumque vna cum Haman inuitat ad conuiuium femel

iterumque.

Haman isto honore lactu, fed in Mar- dochaum ex- ardens, ob de- negatum cul- tum, patibu- lum ei parat, ex confilio suorum

ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו
 בכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ויאמר
 המלך להמן מהר קח את הרכוש ואת הסוס כאשר
 דברת ועשה כן למרדכי היהודי הישב בשער המלך
 אל תפל דבר מכל אשר דברת: ויקח המן את
 הרכוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו
 ברחוב העיר ויקרא לפניו בכה יעשה לאיש אשר
 המלך חפץ ביקרו: וישב מרדכי אל שער המלך
 והמן נדהף אל ביתו אבל וחקוי ראש: ויספר המן
 לורש אשתו ולכל אחביו את כל אשר קרה ויאמרו
 לו חכמיו וורש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי
 אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול
 לפניו: עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו
 ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה
 אסתר: ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר
 המלכה: ויאמר המלך לאסתר גם כיום השני
 במשתה הין מה שאלתה אסתר המלכה ותנתן לה
 ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר
 המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם
 על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי:
 כי נמכרנו אני ועמי להשמד להרוג ולאבד ואלו
 לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שיה
 בנזק המלך: ויאמר המלך אחשוורוש
 ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר
 מלאו לבו לעשות כן: ותאמר אסתר איש צר ואויב
 המן הדע הזה והמן נבער מלפני המלך והמלכה:
 והמלך קם בחמתו ממשתה הין אל גנת הבית והמן
 עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי
 כלתה

sed omnia in Mardocheu exsequi iustus cit.

CAP. 7. VII. Esther in conuiuio Regi narrat cladem sibi suamque genti imminere, mortem deprecatur.

& Hamanem consilii autorem denunciat.

Rex ira succensus, cum patibulo

†Ecll. 6,6.

†in damno

הל דגרשה 13. v.

8 בלתה אליו הרעה מאת המלך : והמלך שב מגנת
 הביתן אל-בית משתה היין והמן נפל על-המטה אשר
 אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את-המלכה
 עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן הפו: ויאמר 9
 הרבונה אחר מן-הסריסים לפני המלך גם הגדה העין
 אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך
 עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלחו
 עליו : ויתלו את-המן על-העץ אשר הכין למרדכי *

Mardochæo parato affigi iubet.

sed omnia in Mardochæo exequi iussit.

והמת המלך שככה : ביום ההוא נתן א
 המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את-בית המן
 צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה
 אסתר מה הוא לה : ויסר המלך את-טבעתו אשר
 העביר מחמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי
 על-בית המן : ותוסף אסתר ותדבר לפני 3
 המלך ותפל לפני רגליו ותכר ותתחנן-לו להעביר
 את-רעת המן האנגי ואת מחשבתו אשר חשב על-
 היהודים : ויושט המלך לאסתר את שרבת הזהב 4
 ותקם אסתר ותעמד לפני המלך : ותאמר אם-על ה

CAP. VII. VIII. Rex Estherz Hamanis bona donat, & Mardochæo eius honores confert.

CAP. VII. Esther com-
 mit Regi
 super cladem
 Sirsique
 posturum
 nec, mactem
 deprecatur.

†rethum (eβ)

המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני
 המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את-הספרים
 מחשבת המן בן-המדתא האנגי אשר כתב לאבד
 את-היהודים אשר בכל-מדינות המלך : כי איכפה 6
 אוכל וראיתי ברעה אשר-ימצא את-עמי ואיכפה

†interium.

7 ויאמר אוכל וראיתי באבדן מולדתי : ויאמר
 המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
 הנה בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלו על-העץ

conceditque, vt editum Hamanis contra ludæos

& Hamanem contra comp-
 rem detrahit.

Est in
 censu
 peccati

8 על אשר-שלח ידו ביהודיים : ואתם כתבו על-
 היהודים בטוב בעיניכם בשם המלך והתמו בטבעת
 המלך LIII III כככככ

יתיר י' v. 7. מלרע. ibid. מלרע. v. 6. יתיר י' v. 1.

abrogetur

המלך כי כתב אשר נכתב בשם הפלך ונתתם
9 בטבעת המלך אין להשיב : ויקראו ספרים

הפלך בערת ההיא בחדש השלישי הוא החדש
סיון בשלושה ועשרים בו וכתב בכל אשר

צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים
והפחות ושרי המדינות אשר מהרו ועד כוש

שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כלשון ואל היהודים נכתבם

וכלשונם : וכתב בשם המלך אחשורוש ונתתם
בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בפוסים

רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים : אשר נתן
המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד

על נפשם להשמיד להרג ולאבד את כל חיל עם
ומדינה הצרים אתם טו ונשים ושללם לבזו : ביום

אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר
13 לחדש שנים עשר הוא החדש אדר : פתשון הכתב

להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
ולחיות היהודים עתודים ליום הזה להנצחם מאיביהם :

הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים
14 ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה :

ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תבלת וחזר ועשרת זהב גדולה ומכרהו בון וארגמן

והעיר שושן צהלה ושמחה : ליהודים היתה אורה
ושמחה וישון ויקר : ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר

ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וישון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתהדים

א כי נפל פחד היהודים עליהם : ובשנים עשר חדש
הוא החדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר

המלך

Iudaeique in-
fultus infor-
gentium ar-
mata manu
repellerent.

f A: hafschet-
ranim (diis)
v. 14.

Hinc ingens
apud Iudaeos
Iocundia & vin-
dicta studium

CAP. IX.
Qui stato ca-
dis die decem
Hamani fi-

I I fequz
Vedoxiz

טו f r: 6.
f Roli.

I 6 f r: 33. Johedais fuit lux,
12. et laetitia; et gaudium
et honor.

f Iudai-
finum
accipie-
bapt.

במזן בזק v. 15. עתודים ק. ibid. יתיר י. v. 13.

המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים
 לשלש בדם ונהפוך הוא אשר ישלמו היהודים
 המה בשנאייהם: נקהלו היהודים בעריהם בכל
 מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם
 ואיש לא עמד בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים:
 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשו
 המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל
 פחד מרדכי עליהם: כי גדול מרדכי בבית המלך
 ושמו חולק בכל המדינות כי האיש מרדכי
 חולק וגדול: ויכו היהודים בכל איביהם מכתת
 הרב והרג ואבדו ויעשו בשנאייהם כרצונם:
 וכשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות
 איש:
 פרשנדתא ואתי
 דלפון ואתי
 אספתא ואתי
 פורתא ואתי
 אדליא ואתי
 ארידתא ואתי
 פרמשתא ואתי
 ארימי ואתי
 ארידי ואתי
 דיתא עשרת

lios & quos-
cunque Inua-
fores occi-
dunt.

9 intesi-
sus.

בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו וכבדו לא
 שלחו את ידם: ביום ההוא בא מספר ההרוגים
 בשושן הבירה לפני המלך: ויאמר המלך לאסתר
 המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש
 מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך
 מה

LIII III 2 ככככככ ב
 ז' זעירא & ו' רבתי. ib. ש' זעירא 9. י' ת' זעירא 7.

abogent

Abogent
Abogent
Abogent

Abogent
Abogent

Abogent
Abogent

Abogent
Abogent

מִה עָשׂוּ וּמִה שְׂאֲלֹתָהּ וַיִּנְתֵּן לָהּ וּמִה בְּקִשְׁתָּהּ עוֹד
 13 וְתַעֲשֶׂה : וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנְתֵּן גַּם־
 מֵהָר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׂוֹשֵׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת
 14 עֲשֵׂר־בְּנֵי־הַמֶּן יִתְּלוּ עַל־הָעֵץ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַהֲעִשׂוֹת
 15 כֵּן וַתִּנְתֵּן דַּת בְּשׂוֹשֵׁן וְאֵת עֲשֵׂר־בְּנֵי־הַמֶּן מָלוּ : וַיִּקְהָלוּ
 הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשׂוֹשֵׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
 אָדָר וַיַּהֲרֹגוּ בְּשׂוֹשֵׁן שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת אִישׁ וּבְכֹזָה לֹא שָׁלְחוּ
 16 אֶת־יָדָם : וְשָׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ
 נִקְהָלוּ וַעֲמַד עַל־נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיבֵיהֶם וְהַרְוֹג
 בְּשֵׁנֵי־אֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁבַע־יָמִים אֶלֶף וּבְכֹזָה לֹא שָׁלְחוּ
 17 אֶת־יָדָם : בַּיּוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אָדָר וְנוֹחַ
 בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשֻׁמְחָה :
 18 וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשׂוֹשֵׁן נִקְהָלוּ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ
 וּבְאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בְּחִמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ
 19 יוֹם־מְשֻׁתָּה וְשֻׁמְחָה : עַל־כֵּן הַיְהוּדִים הִפְרִיזוּם הַיְשִׁבִים
 בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אָדָר
 שֻׁמְחָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וּמְשָׁלַח מְנוֹחַ אִישׁ לְרֵעֵהוּ :
 20 וַיִּכְתֹּב מְרַדְּכֵי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־
 כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרוּשׁ
 21 הַקְּרוּכִים וְהַרְהוּקִים : לְקִיָּם עֲלֵיהֶם לַהֲיוֹת עֲשִׂים אֵת
 יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אָדָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר
 22 בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וּשְׁנָה : כִּי־מִיָּם אֲשֶׁר־נָחַו בָּהֶם הַיְהוּדִים
 מֵאִיבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִחְפְּזָה לָהֶם מִיָּגוֹן לְשֻׁמְחָה
 וּמֵאֵבֶל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה וְשֻׁמְחָה
 23 וּמְשָׁלַח מְנוֹחַ אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוּחַ לְאֲבִינָיִם : וְקַבַּל
 הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר־הִחְלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב
 24 מְרַדְּכֵי אֲלֵיהֶם : כִּי הָמָן בְּן־הַמֶּדְיָה הֶאֱגִיז צָרַר כָּל־
 הַיְהוּדִים חֹשֶׁב עַל־הַיְהוּדִים לְאַבְדֵם וְהַפֶּל פֹּהר הוּא
 הַגּוֹרֵל

In cuius rei memoriam festum Purim instituitur.

יתיר ו' 19. יתיר ו' 18. יתיר ד' 15.

הגורל להקים ולאבדם : ובבאה לפני המלך אמר כה
 עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על-
 היהודים על-ראשו ותלו אתו ואת-בניו על-העץ :
 על-כן קראו לימים האלה פורים על-שם הפיר על-כן 26
 על-כל-דברי האגרת הזאת ומה-ראו על-ככה ומה
 הגיע עליהם : קימו וקבלו היהודים עליהם ועל-זרעם 27
 ועל-כל-הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את-
 שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל-שנה ושנה :
 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור משפחה 28
 ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה
 לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם :
 וכתב אסתר המלכה בת-אביהויל 29
 ומרדכי היהודי את-כל-תקף לקים את-אגרת הפרים
 הזאת השנית : וישלח ספרים אל-כל-היהודים אל- 3
 שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי
 שלום ואמת : לקים את-ימי הפרים האלה בזמניהם 31
 כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר
 המלכה וכאשר קימו על-נפשם ועל-זרעם דברי
 הצומות וזעקתם : ומאמר אסתר קים דברי הפרים 32
 האלה ונכתב בספר : וישם המלך א
 אחשורוש מס על-הארץ ואיי הים : וכל-מעשה תקפו 2
 וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך
 הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי מדי
 ופרס : כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש
 וגדול היהודים ורצוי לרוב אחיו דרש טוב לעמו ודבר 3
 שלום לכל-זרעו :

ככככככ ג LIII III 3 בשנת

אחשורוש ב' v. 1. ת רבתי v. 29. וקבלוק v. 27. & יהר בדרגא

סכום פסוקי דמגלת אסתר מאה וששים ושבעה
 וסימנו ככדני נא נגד זקני עמו. וחציו ותעו אסתר
 ותאמר : וסדריו חמשה וסימנו וזה גב המזבח :

a) 1. Sam. 15: 30, b) cap. 5: 17 c) Ex. 43: 13.

CAP. 9. X.
Incrementum
dignitatis
M. rdochai.

In folio 595
reperitur
folium Per
intermag.

147.